

Universitätsbibliothek Paderborn

**Matthaei Tympii Aureum Specvlvm Principvm,
Consiliariorvm Ivdicvm, Consvlvm, Senatorvm, Et Aliorvm
Magistratvvm Cvm Ecclesiasticorum tum Politicorum
omnium**

Tympe, Matthäus

Coloniae Agrippinae, 1617

72 Frugale[m] seu temperante[m] esse circa alime[n]ta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52641](#)

spini & incavi, sed periculosè ludimus.
 13. Gilimer, Rex Vandolorum in Africa, diu felix fuerat, opes, terrasque victorijs quæsierat, verum se fortuna, & Belisarius, à Justiniano Imp. missus, cum exigua manu hominem evexit. Acie vicitus, fugit in Numidias excelsum montem Popum, atque illuc obsidione aliquamdiu tolerata, desperans ad Pharum misit, qui mandato Belisarij obsidebat, actum super ditione, simulque petitum panem sibi mitti, spongiam, & citharam. Panem fami repleuandæ, spongiam secundis oculis, citharam leniendo animo. Dedid ea Pharus, & mox sese Gilimer, qui ad Belisarium deductus, nil nisi risit. Desipere eum è cladibus homines censebant, sed vera sapientia incerta esse, rerum usu edictus, ridebat, & hinc in triumpho cum per pompam Bizantij ad Justinianum in sublimi solio sedentem esset adductus, dixit *Vanitas vanitatum, & omnia vanitas*. Multa similia exempla habet Simon Magius, in diebus Cantic. Tom. 4. Colloq. 1. de ludibris fortunæ.

SIGNVM LXXII.

FRV GALIM, SEV TEMPERAN-
tem, & sordium esse circa alimenta.

*Frugalem
esse.*

1. A Geslaus Re, quod ad corporis curam attingebat, nulla in re melius habebat, quam hi, quibuscum vivat; à saturitate quidē & crapulâ in totū abstines; somno vero sic vtebarur, non ut ille dominaretur, sed ut seruiret negotijs: adversus aestum ve & frigus sic erat instructus,
ut quæ-

ut quatuor anni temporibus vnica solùm velle
vteretur. Cæterūm cùm in tentorijs inter milles
ageret, velut vñus quilibet è numero, nihil me-
liorem culcitram habebat, quām cæterūludis
fiduè habens in ore: *Principis esse non molle re-
litysve; (cum quibus quasi cum domesticis bat-
bus pugnabit:) sed temperantia, ac fortissim
prinatis hominibus antecellere.* Plut.

Idem cùm audiret quendam admirari, cur en-
cæteris Lacedæmonijs tam frugali cibo & reli-
ta vteretur? *Optimam, inquit, messem meime lib-
ertatem, quæ sine frugalitate esse nequaquam
rest.* Significabat, nihil æquè libertati esse com-
rium ac voluptatem: ibi diu libertaten elem-
posse, ubi luxus regnat; & nullam esse volu-
tem ingenuis suauiorem libertata. *Nem. 1. id
cum de Coniuuijs.*

Natura par- 2. Cyrus Mator rogatus ab hospit, ad quem
no culue est uerterat, quid ad prandium apparci uibet. *Cœl. lib 9. c. pe riuum cœnaturum.* Ecce Regi arbaro pinus
contenta. *bil aliud, inquit, quām panem: nm spero mep-
13. Curt. 4. 1. rat pro obsonio, & sicutim aqua: pe deferebas
coenam.* Ammianus lib. 21.

Idem suos admonere solebat: t aquam bibes
consuelcerent, & fierent hydrocoæ. *Xenoph.*

3. Darius, fugatus ab Alexathro, cùm aqua
turbidam & cadaueribus in quaerâ biberet, u-
gavit se vñquam bibisse iucundus: nunquam
delicet sitiens biberat. *Cic. 5. 1. sc.*

Desiderijs 4. Necesuriens Ptolemaeus (Igi filius) eder-
(fame. & cui cùm peragranti AEgyptus, comitibus
sui) condit- consecutis, cibarius in casa pâs datus esset, n-
ur cibis & hil visum est illo pane iucunds. *Ibid.*
potus. 5. Cùm Dionyssius Tyranaus. Phidias Lao-

lum velle
ter militare
nihil me-
rui illud
molliter &
licet hoi-
fortius
ari, curan-
bo & re-
metimus.
uagam-
ess: com-
eri elem-
se volon-
tem. Vlach
ed quend-
ubere. S-
beromem-
aro panus
deferebat
uam biber
Xenoph-
cūm agor
ibissem, se
unquani-
as) efer-
nitibus
is esse, n-
Lac-
dru

iamoniorum cœnauisset, negauit se iure illo ni-
go, quod cœnæ caput erat, delectatum: tum is,
qui illa coxerat, minimè mirum, condimenta e-
nam defuerunt. Quę tandem, inquit ille? Labor in
venatus, sacerdos, cursus ab Eu. ôta, fames, sitis: his e-
nam rebus Lacedæmoniorum epulæ coniduntur.
Ibid.

(Phiditia erant publica Lacedæm. conuiuia,
eique frugalissima: Eurōtas verò erat fluuius, in
eo Spartanæ iuuentus natando se exercebat, &
sudorem abluebat.)

6. Artaxerxes, Cyri Iunioris frater, in fugā
cūm aridis fiscis & hordaceo pane vesceretur:
Dī boni, inquit, cuiusmodi voluptatis haec tenus in-
expertus fui. Eidem siti deficienti Peribarzanes
kunchus, cūm aliud non liceret, à rusticō quo-
piam sordidum vtre detulit, putris aquæ coty-
la oculo continentem. Eām aquani cūm Rex ebi-
bisset, se nunquam potasse vinum iucundius, nec
villam aquam, quāvis purissimam sibi visam sua-
tiorem confessus est. Ac post eum hominem, qui
Eunuchο aquam dederat, è paupere diuitem fe-
cit. Tanti resert in tempore dare munus. Xenoph.
i. Cypred. (cotyla, vel hemina continet dimi-
num sextarij)

7. Alexander Magrus, repudiatis coquis Iautio-
ribus, dixit se meliores secum habere coquos, ad
prandium, vel ientaculum, iter nocturnum; ad
cenam verò prandium frugaliter sumptum. Sa-
bil. lib. 4. Enn. 4. ex Plut.

8. Romulus legitur vini fuisse parcissimus. Is ad
cenam vocatus, cūm ibi minimum bibisset, di-
cunt illi familiares: si ad istum modum bibant o-
mnes homines, vinum fore vilius: ille respondit:

Imē

*Imò verò carius, si quisq; bibat quantum volentiam
ego bibi quantum volut.*

*9. Iulius Casar coquos omnes eiecit è Palatio,
dicens: Non opus est mihi coquis, cùm simplissi-
mis cibis contentus esse possim.*

*10. Augustus Casar exceptus à quadam rea-
perparca ac penè quotidiana, cùm a coniunctore
dimitteretur, insulurauit illi: Non putabam
tibi tam esse familiarem: nec tam iejunum appa-
ratum interpretatus est contumeliam. Plat. 46.
crob. 2. Satur. c. 4. Bruson. lib. 2. c. 2.*

*11. Alcumenes Telecri filius, cùm quidā ei obli-
ret, quidē parcē frugaliterque viueret, cum
éultates amplas possideret: Decet enim, inge-
num, qui multa possidet, pro ratione, non mil-
dine viuere. Significans perniciose esse diuinum
ni adhuc animus diuitijs superior, qui possidet
vsum non ex copia, sed ex necessitate modi-
rari.*

*12. Lacedamone coquos esse non licet, quām
carnis duntaxat. Qui verò quamvis cu-
dinariam aliam artem nouisset, ejiciebatur Spu-
ra. AElian. lib. 14 de varia hist.*

*13. Romani veteres in agris hortos suos ha-
bant; ex hortis viuebant, damnantes pulmento-*

*Vsus fruge-
lis alimen-
torum.*

*ria, quāe alio egerent pulmentario. Plin. lib. 14.
Nec villas epulas habebant, quas populi occul-
subijcere erubescerent: erant enim adeo pauci
contenti, vt frequentior apud eos pulmentum
quām panis esset. Val. Max. lib. 2. c. de inf. ann.
Plin. lib. 18. c. 8. Gell. lib. 12. c. 9. siebat autem pul-
mentum aqua, frumenti, & fabaruin, aut hordei farina.*

*14. C. Fabricius Lucinus imp. post pacem cum
Samnitibus factam, cùm grande pecuniam sibi
dedit.*

- ferre viderer, ad splendorem domus victumq;
necessarium, planas manus ab auribus ad oculos,
& infra deinceps ad nares, ad os, & gulam, dein
deponit ad ventrem inum deduxisse, & legatis
armis offerentibus ita respondisse fertur: *Dum*
illa omnibus membris, qua attigisset, obsistere &
imperare posset, nunquam quidquam defuturum,
ne se pecuniam eam, quasibi usui non esset ab yis
uispere, qui ea maxime opus haberent. Gell. lib. 1.
1.4.lib.4.c.8.lib.3.c.8. Val. Max. lib.4.c.3.
11. T. Sempron. Gracchus Rom. Consul cibario
pare, yiliq; mena vtebatur, ac cum operarijs se
persecebat: in exercitu aquam potare solebat,
per ardores astiuos aliquantulo permixtani aces-
to. Volut. lib. 14.c.2. Anthrop.
12. M. Aemilius Regem, nonagesimum etatis an-
num agentem, meridie ante tabernaculum stan-
tem, vel ambulante capere solitum cibos legi-
mus. Front. lib. 4. c.3.
13. Titi Vespasiani filij coniuia non profusa,
sed iucunditatis plena semper fuere. Quo sapien-
tissimus Princeps docere voluit, ornari & exhibi-
tari coenam vultu potius placido, & sermoni-
bus familiaribus ac iucundis, quam multo cibo-
rum apparatu. Pont. 6.7. de Contin.
14. Tacitus Imp. lactucas plurimum esitabat, i-
dentidem praedicans se somnum lactucarum usu
metrari. Sabell. lib. 7. Emm. 7.
15. Numia Pompilius edixisse fertur, ne pisces,
qui squamosi non essent, in Viscerationibus ha-
berentur, nullam aliam ob caussam, quam ne ni-
mis magno in funeralibus coenis mercarentur
obsozia. Alex. ab Alex. lib. 3.c.7.

SIG-